ÇOCUK HAFTASI

COCUK MECMUASI

Sayı: 59

75 Krş.

BU SAYIDA:

AZGIN BOĞA

OLMUŞ BİR VAK'AI

HIZIR

MUMYALAR ülkesinde

Yazan: H.F. VEREL Çizen: YILMAZ KARACA

HIZIR'LA KARAKAÇAN KAYNAYAN MUMA DOĞRU GİDERLERKEN ZELZE LE BAŞLAR, OLDUKLARI YERE OTURUVERİRLER, ARKALARINDAKİ..

15

MIZRAKLI ADAMLAR BİRDEN FIR LAYARAK BİRAZ ÖTEDEKİ MUM KA ZANINA DÜŞERLER!..

PLOF

BUNDAN DA KURTULDUK ARKADAŞ... TABANLARI YAŞ LMALIM.. A-A-A! O DA NE? ŞU ÖNDEN KAÇAN "KITIR" DEĞİL Mİ?!..

ZELZELE DURMUŞTUR. HIZIR'LA E ŞEK MERDİVENERİTIRMANIRLAR.

BU SIRADA KITIR'DA ONLARI GÖ RÜR.

VAY CANINA BUNLAR HÂLÂ ÖL MEMİŞLER YAHU!.. PAÇAYI NASIL KUR TARMALI ACABA!

HIZIR EŞEKTEN ATLIYARAK.. KITI RA SALDIRIR VE ONU BİR YUMRUK TA YERE SERER... FAKAT..

BU ESNADA TUTANKAMON VE ADAM LARI YETİŞİR.

TUTAR TUTMAZ KAFALARINI KOPARIN.. KAPI KAPAL.. BİR YERE KAÇAMAZLAR.. YALNIZ ALTTA Kİ SANDIĞA DOKUNMA YİN O BİRDEN.. HAİN LERE ÖLÜM!..

DEVAMI VAR..

EN SADIK Dost

★ OĞUZ ÖZDEŞ'İN GÜZEL BİR HİKÂYESİ ★

ALİ BABAYI ve onun «Cura» adlı ihtiyar köpeğini kasabada herkes tanırdı. Sanki bunlar, birbirlerinden ayrılmayan iki dosttular.

Ali Baba, seyyar satıcılık yapardı. Haftada bir defa kurulan pazar yerine onu, ihtiyar köpeğiyle yanyana görmek her zaman kabildi.

Köpeği gibi kendisi de iyice ihtiyarlamış olan Ali Baba, Cura'yı severken:

— Sen benim en sadık dostumdun Cura, derdi. Bilirsin ki, senden başka dünyada kimsem yok. Sen ölürsen ben artık yaşıyamam. Sen benim yegâne teselli ve muhabbet kaynağımsın. Beni yalnız sen anlıyabilirsin.

O gün, Ali Baba ile Cura, pazarda satılacak ufak tefek şeyleri yanlarına almışlar, kasabaya doğru gidiyorlardı. Temmuzun çok sıcak bir pazar günü idi. Irmağın yanından geçen patika yolu takip ederek yanyana ilerliyorlardı.

Yol uzayınca Ali Baba da yoruluyordu. Bir çınar ağacının altına gelince durdu, dağarcığını yere koydu ve katıklarını çıkardı.

İki arkadaş ağır ağır yemeklerini yediler. Cura oracıkta uyuyakaldı, Ali Baba da, gazetesini okumaya başladı. Fakat uyku, biraz sonra ihtiyarında gözkapaklarını kapadı.

Birden, büyük bir feryat, ihtiyar Ali Babayı uykusundan uyandırdı.

Bu gürültü nereden geliyordu? Hemen doğruldu ve gürültünün geldiği yere baktı. Gürültü bir sesle, uçar gibi ilerleyen bir otomobilden başkabirşey görmedi.

Bir ıslık çalınca, yahut Cura'nın pek iyi bildiği bir çağırma ile seslendiği zaman, köpek koşar gelirdi.

Fakat bu defa, o kadar çağırmasına rağmen kimse gelmedi.

Yerde, kilometre taşının yanında bir zülüp kalan birşeye gözüne çarptı. Gayriihtiyari oraya doğru ilerledi.

Bu, Cura idi.

Cura, gözleri kapalı, tozlar içinde uyuyordu. Hemen yanında da bir kan lekesi vardı.

Ali Babanın sanki ayaklarının bağı çözülmüştü. Birkaç dakika evvel yol üzerinde neşeli neşeli sıçrayan sevgili köpeği, biricik sadık ve sevgili dostu uzanmış yatıyordu. Vücudü ezilmiş ve kafası parçalanmıştı.

Ali Baba, ne olduğunu bilemedi. Gözleri döndü ve bir

külçe halinde yere yığıldı kaldı.

Gözlerini açtığı zaman, kendisini bir hastahanede buldu. Etrafına şaşkın şaşkın bakınırken, içeriye beyazlar giyinmiş bir hemşire geldi ve ihtiyarı teselli ederek:

— Üzülmeyin, birşey yok, dedi. Güneş herhalde başınıza geçmiş olacak. Kısa bir baygınlık geçirdiniz. İki gün burada istirahat ediniz, sonra çıkarsınız.

— Ya köpeğim ne oldu?

Hemşire cevap yerine başını önüne eğdi ve birşey söylemeden dışarı çıktı.

Hakikaten iki üç gün sonra, ihtiyar Ali Baba hastahaneden çıktı.

Fakat iki gün sonra gazeteler, aşağıdaki küçük haberi verdiler:

«Bir otobüs, dün kasabaya giderken, yolun üzerinde Ali Baba adlı bir ihtiyara çarpmış ve ölümüne sebep olmuştur. İşin garip tarafı şu ki, bu ihtiyar, dört gün evvel aynı yerde, çok sevdiği köpeğinin bir otomobil tarafından çiğnenen ölüsü önünde bayılmış olarak bulunmuştu.»

Ali Baba, ihtiyar Cura'yı severken:

— Sen benim en sadık dostumsun Cura. Bilirsin ki senden başka dünyada kimsem yok. Sen ölürsen ben artık yaşıyamam. Sen benim yegâne teselli ve muhabbet kaynağımsın... demez miydi?...

ÇOCUK HAFTASI
EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

1959 Yazlığı

Yarın Çıkıyor

AZ MİKTARDA BASILDIĞI, İKİNCİ BASKISI DA YAPILAMIYACAĞI İÇİN ALMAKTA ACELE EDİNİZ.

200 sahife - Fiatı 6 Lira

TARİHİ BÜYÜK TÜRK ROMANI

Dağ Başını Duman Almış.

YAZAN:
OĞUZ ÖZDEŞ

TEFRİKA :
— 18 —

— Evet Kezban... Yıllar var ki, anamı görmedim...

Sonra eliyle, yeşilliklerin sonunda gözüken küçük köyünü gösterdi:

— İşte anam, şu köyde oturuyor...

— O halde niçin köyünüze uğramıyoruz?

— Vazife herşeyden mukaddestir Kezban... Kumandanım, bana bu vazifeyi verirken «Annenle karşılaşsan bile vazife icabı onu tanımıyacaksın» demişti.

Kezban cevap vermedi. Kudret'in hakkı vardı. Üzerlerine aldıkları gizli ve önemli vazife için birçok fedakârlıklara katlanmak mecburiyetindelerdi.

Kudret atı mahmuzladı. O anda, bir dönemeçten dönüyorlardı.

Ansızın sağ taraflarında bir takım ayak sesleri duyuldu. Bunu birkaç mavzer sesi takip etti. Bir kurşun, vınlıyarak Kudret'in kulağının dibinden geçti. At da ürkmüş, şaha kalkmıştı. Göz açıp kapayıncaya kadar etraflarını, sekiz on Türk çetecisi sarıverdi.

Kudret ve Kezban ne yapacaklarını şaşırmışlardı. Hele Kezban, sapsarı kesilmişti.

Çetecilerden biri elindeki tüfeği kendilerine uzatarak:

— Davranmayın! diye bağırdı.

Diğer bir çeteci onun yanına geldi.

— Görmüyor musun? İkisi de Yunanlı... Onlar Türkçeden ne anlar?

Kudret'in vaziyeti hakikaten müşküldü. Türk çetecileri, kendisini Yunan subayı kıyafetinde görünce haklı olarak Yunanlı sanmıştı.

Kudret bir hamlede Kezban'la birlikte atın indi. Çeteciler, onları kaçacak sanmış, etrafını bir anda kuşatmışlardı.

Kudret:

— Ben Yunanlı değilim, dedi.

Sonra, en önde bulunan ve çetecilerin başı olduğu anlaşılan esmer, kara yağız adama doğru ilerledi.

Fakat çeteciler, öyle kolay kolay yola gelecek cinsten değillerdi.

Çete reisi:

— Yunanlı değilsin de, üstünde taşıdığın üniforma ne? diye bağırdı. Yanındaki de nişanlın yahut sevgilin değil mi?

— İnan olsun ki, ben Türküm ve Canveren Çetesinin reisiyim. Adım Kudret...

Sonra Kezban'ı göstererek:

— Bu da, benim çetemde, sizler gibi düşmana karşı savaşan kahraman bir Türk kızı, dedi.

— Bizi su sözlerinle kandıracağını sanıyorsan aldanıyorsun...

Çete reisi sözünü daha tamamlamamıştı ki, çeteclerden birisi, dipçiği ile Kudret'i itteledi:

— Düş önümüze...

Çete reisi müdahale etti:

— Mademki Türksünüz ve çetecisiniz, neden bu elbiseleri giydiniz?

— Vazife icabı bu kılığa girdik.

— Ne vazifesi?

Kudret bir müddet ustu. Çete reisi Kudret'e daha çok yaklaşarak tüfeğin namlusunu göğsüne dayadı:

— Eğer yalan söylüyorsan, cezan iki misli artar!

— Cevap ver, ne vazifesi?

— Sırdır söyliyemem...

— Türk olduğunu ispat edecek vesika var mı üzerinde?

— Herhalde böyle bir kıyafet içinde Türk olduğuma dair bir vesika taşıyamam.

— Peki, bize Türk olduğunuzu neyle ispat edebilirsiniz?

Kudret bir an düşündü. Sonra sesini yükselterek:

— Bozova köyünde bir anam var, dedi.

— Eğer yalan söylüyorsan, cezan iki misli artar, bilmiş ol!

Kezban kendisini tutamıyarak atıldı:

— Türk yalan söylemez...

Çete reisi, bu sözden gurur duymakla beraber, istifini bozmadı:

— Orasını sana sormadık! Haydi düşün önümüze!...

ANA-OĞUL

VIII

Bozova köyüne güneş battıktan ancak iki saat sonra gelebilmişlerdi. Kudret'le Kezban'ın Türk olduklarına bir türlü inanamıyan çeteciler, yol boyunca en ufak bir merhamet hissi göstermemişler, hattâ kısa bir mola vermelerine bile müsaade etmemişlerdi. Zavallı Kezban, bütün gün güneş altında at üstünde gitmekten hayli yorulmuş, bu iki saatlik yol onu büsbütün halsiz düşürmüştü. Acaba Bozova köyünde Kudret'in annesini bulabilecekler miydi? Ya annesi yoksa, ya başka bir yere gitmişse, halleri nice olacaktı?

Kudret bütün yol boyunca, tek bir kelime bile konuşmamış, cepheye giden kahraman bir asker gibi başı dik, gözleri ufukta bir noktada, hiç istifini bozmadan yürümüştü. Onu üzen asıl şey, gece yarısı Bozkurt istasyonundan kalkan trene yetişememekti. Çetecilere lâf atlatmanın kolay olmıyacağını bildiği için, daha fazla konuşmaya lüzum görmemişti. Oyle ya, çetecilerin yerinde kendisi olsa, böyle Yunan subayı kıyafetinde birisinin kolay kolay yakasını bırakmazdı. Hele yanında Kezban'ın bulunuşu, onun da Yunanlı kadınlar gibi giyinmesi şüpheyi büsbütün arttırıyordu.

Bozova köyüne girerken, patika yolda rastladıkları Türk köylüleri kendilerine hain hain bakıyorlardı. Hattâ kır saçlı, yaşlı bir köylü kendisini tutamamış, birden önlerine çıkarak Kudret'in suratına tükürmüştü.

(Devamı gelecek sayıda)

ŞEREF KÖŞESİ

Ortaokulda iftihar listesine geçenler

Merih KAYACAN ☆ Kayseri Kız Ortaokulu, Sınıf 1/A, No. 55

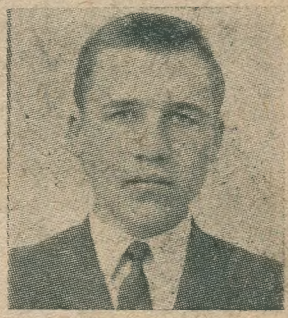

Alâettin ARIKAN ☆ Söğüt Ortaokulu, Sınıf 3, No. 78

İlkokulu "Pekiyi" derece ile bitirenler

Attilâ K. SÜATAÇ ☆ Üsküdar, Bağlarbaşı İlkokulu, Sınıf 5/B, No. 85

Esin HORASANLI ☆ İnegöl, Gazipaşa İlkokulu, S. 5/B

Hakan ERTURAN ☆ Ankara, Bozkurt İlkokulu, Sınıf 5/B, No. 1139

İlkokulun 1 - 4. sınıflarını "Pekiyi" derece ile geçenler

İnci SERİN ☆ Üsküdar, Halil Rüşdü Ilkokulu, 3/B, No. 246
Rıza ÖZGÜNER ☆ Bursa, Havzabey İlkokulu, 2/A, No. 1
Yalçın DEMİRKAPI ☆ Bursa, Havzabey İlkokulu, 2/A, No. 10
Nihal ÜNLÜ ☆ Bursa, Havzabey İlkokulu, S. 2/A, No. 13
Eftâl KÖKLÜ ☆ Bursa, Havzabey İlkokulu, S. 2/A, No. 18
Fahri ANLAŞAN ☆ Bursa, Havzabey İlkokulu, S. 2/A, No. 20
İbrahim COŞKUN ☆ Bursa, Havzabey İlkokulu, S. 2/A, No. 24
Ayşe MEN ☆ Bursa, Havzabey İlkokulu, Sınıf 2/A, No. 27
Feridun SAYARAL ☆ Bursa, Havzabey İlkokulu, 2/A, No. 165
Zafer EFES ☆ Bursa, Havzabey İlkokulu, Sınıf 2/A, No. 169
Gül ÜNLÜER ☆ Bursa, Havzabey İlkokulu, Sınıf 2/A, No. 91
Lâle HATİPOĞLU ☆ Ordu, 19 Eylül İlkokulu, S. 1, No. 286
Gönül HATİPOĞLU ☆ Ordu, 19 Eylül İlkokulu, S. 2, No. 288
Atalay HATİPOĞLU ☆ Ordu, 19 Eylül İlkokulu, S. 4, No. 287
Ali EMRE ☆ Ordu, 19 Eylül İlkokulu, Sınıf 4, No. 328

ÖĞRETMENİNİZ diyor ki

Arkadaşımıza Mektup geldi

YAZAN: SADIK ÖVET

SEVGİLİ kardeşim,

Ayrıldığımız bir aydan fazla oldu. Okulda sana söylemiştim. «Deniz kenarında bir yere gideceğiz» diye. Öyle yaptık. Fakat bilemezsin, gidene kadar ne kadar çok yorulduk. Ben ve ağabeyim de ev işlerine yardım ettik. Annemin halini bir düşün. Çamaşırların hazırlanması, çanak çömleğin toplanması evce hepimizi günlerce uğraştırdı. Arasıra bu gibi işlere karışırdım. Sofranın hazırlanmasında, mutfak işlerinde anneciğime yardım ederdim. Ağabeyim bakkala, kasaba, çarşı işlerine koşar, babama destek olurdu. Fakat bu onlara benzemezdi. Bavullara çamaşırların istifi, kutulara ötebirinin yerleştirilmesi uzun sürdü. Eşya yüklü arabanın Kabataş iskelesinden Üsküdar'a arabavapuru ile geçmesi görülecek şey. Arabavapuruna neler girmiyor ki. Yüklü kamyonlar, arabalar, otomobiller hepsi sıra ile içerde diziliyorlar. Ne ise. Yerimize geldik. Burasını sana t rif edeyim. Yukarda da yazdığım gibi deniz kenarı. Karşımızda Kınalı, Burgaz, Heybeliada, Büyükada bir sıra halinde uzanmış duruyor. Ağaçlar ve çiçeklerle dolu bir bahçemiz var. Bahçede düzgün yollar yapılmış. Bunu neden yazıyorum biliyor musun? Bu yıl ilkokuldan pekiyi derece ile diploma aldım ya, babamın çok hoşuna gitti. Bana bisiklet aldı. Günün serin saatlerinde biniyor dolaşıyorum. Bunu ne zamandır isterdim. Son günlerde rüyalarıma bile girerdi. Hatırlarsan arkadaşlarla çocuklara en güzel hediyenin ne olacağını konuşurduk. Ne derdik? Güzel, faydalı bir kitap, dayanıklı zarif bir dolmakalem, herkesin imrenebileceği bir kolsaati, nihayet bir bisiklet... Okulda başarı gösterdikçe annem olsun, babam olsun bunları bana aldılar. Bu defa bisiklete de kavuştum. Kimse duymasın ilk günlerde odamda başucuma koydum. Hızlı giderken freni sıkınca zınk diye duruyor. Fakat ağab eyim daha kârlı çıktı. Biliyorsun o lisede okuyor. Bir dersten bütünlemeye kaldı. Kimyadan. Birçokları da bu dersten aynı durumda imişler. Ağabeyim «Hoca çok şey öğretiyor, çok şey soruyor» diye suçunu üzerinden atmak istedikçe, babam «Oğlum, bugünün gençliği çalışmıyorrr, çalışmıyorrr» diye söyleniyor. Ne diyordum, ağabeyime alınan hediye çok büyük. Denizmotoru. Güzel bir tekne yapıldı. Arkasına motoru takıp vites kolunu çevirince kuş gibi uçuyor. Benzin motoru ile çalışıyor. Burun bazı kısımlarını biliyorum. Tabiat Bilgisi dersinde gaz motorlarında okuduklarımız bunda var. Akşamları geziyoruz. Yüzmeyi adamakıllı ilerlettim. Kravl denilen bir yüzme şekli var. Başımı denize sokup arasıra nefes alıp ayaklarımı çabuk çabuk çarpmakla hızlı yüzüyorum.

Burada yeni tanıştığım arkadaşlar da var. Hepsi iyi çocuklar. İlkokuldan yeni çıkanlar, ortaokulun ilk sınıflarında okuyanar hep bir aradayız. Çok da güzel anlaşıyoruz. Geceleri eğlenceler yapıyoruz.

Sen ne yapıyorsun? Havadisler beklerim. Fazla birşey yazamıyacağım. İlerde daha çok anlatırım. Mektubunu bekler, annenin, babanın ellerinden senin de gözlerinden öperim sevgili kardeşim.

Zarif bir kolsaati

Dayanıklı bir dolmakalem

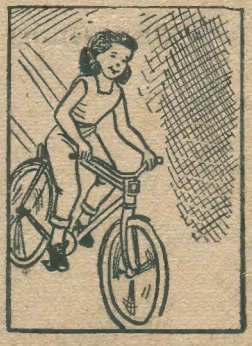

Güzel bir bisiklet

Kuş gibi uçan deniz motoru

BENİM SOYUM

Ninem Kırgız, dedem Başkurt
Türan bize oldu ilk yurt.

Biz bu yurtta boy boyladık,
Bir kahraman soy soyladık.

Geçti mutlu uzun yıllar,
Tutsak oldu bize eller!

Uyuyanlar hep uyandı,
Gökte kızıl bir od yandı,

Kartal soyum göç eyledi,
Beş kıt'ayı üç eyledi,

Dağlar halı oldu bize,
Köprü kurduk Akdeniz'e.

Tanrı eri benim soyum,
Yirmidörttür benim boyum (*).

Anam Türkmen, babam Oğuz,
Az olsak da yine çoğuz.

Altmış milyon ırkdaşım var,
Eğilmiyen bir başım var!

Akıncılar neslindenim,
Bozkurtların aslındanım.

Savaşçılık bende bir din,
Kızıllara beslerim kin.

Başlamadan ahrete göç,
Alacağım onlardan öç.

Kalbimde aşk, elimde ok,
Dünyada bir benzerim yok!

Türktedir en imanlı ses,
Gıpta eder ona herkes.

Türk olmasam yaşamazdım,
Böyle coşup taşamazdım!

F. Cemâl Oğuz ÖCAL

(*) Türk Boyları'nın 24 e ayrıldığı gerek (Oğuz Destanı) nda yazılıdır.

BİLGİNİZİ ÖLÇÜNÜZ

Size üç suâl soruyoruz. Cevap veriniz. Böylece kendi kendinize bilginizi ölçmüş olacaksınız. Cevaplarınızın doğru olup olmadığını anlamak için de 25. sayfaya bakınız. Doğru cevaplar orada yazılıdır.

1 - Bu kadın ne çalıyor?
a - Lir mi?
b - Gitar mı?
c - Harp mı?

2 - Bu hayvan nedir?
a - Gazal mı?
b - Geyik mi?
c - Keçi mi?

3 - Bu hayvan nedir?
a - Aslan mı?
b - Kaplan mı?
c - Gergedan mı?

MİNİK HİKÂYE

Danseden Fincan

Ayşe düşünceli bir tavırla, «Bisiklete binmeyi öğrenirken» dedi. «Nekadar hızlı sürersem, düşme ihtimalimin okadar az olacağını öğrendim.»

Zeynep, arkadaşını hayretle dinliyordu. Daha bir az önce, Ayşe'ye hazırladığı kakaoyu getirirken, fincanı sallamış, kakaoyu etrafa dökmüştü. Şimdi, Ayşe onu teselli edeceği yerde bisiklete dair saçma sapan birşeyler anlatıyordu. Ayşe, arkadaşının şaşkınlığını farketti, gülümseyerek, «Merak etme saçmalamıyorum,» diye izah etti. «Bu iki olay arasında sıkı bir münasebet vardır. Sen kakaoyu bana getirirken, fincan sallandı, sen de sadece yoluna devam ettin. Hiçbir şey yapmadın.»

«Peki ama, ne yapmam lâzımdı?»

«İki yana sallaman, yani hafifçe hareket halinde tutmalıydın. Bir daha yukarı kata, hattâ uzun bir koridorda sulu birşey taşırsan şunu yap: Fincanı kendinden biraz ileride tut, ileriye geriye hafif hafif götürüp getir. Bir tek damla bile dömezsin. Fincan bir tepsi içerisindeyse de vaziyet aynıdır. Yürürken tepsiyi sağa sola götür. Bu basit olduğu kadar, pek az kimse tarafından bilinen birşeydir. Şimdi bisikleti hızlı sürmekle neyi kasdettiğimi anladın mı?»

Zeynep, «Evet, şekerim,» dedi. Masaya giderek bardağa su doldurdu. Sonra bardağı hafifçe sallıyarak odanın içerisinde dolaştı. Nekadar hızlı yürürse yürüsün bardaktan bir tek damla bile dökülmüyordu. Arkadaşına sarılarak hararetle teşekkür etti. Artık fincanların tabaklarını kirletmeden, misafirlerine çay-kakao ikram edebilecekti.

Kapaktaki resmin hikâyesi

Azgın Boğa

OLMUŞ BİR VAK'A

Adım Henri Barbaros...

Okulda çalışkanlığım ve terbiyemle tanınmış bir öğrenciyim. Her yıl iftihar listesine geçer, yaz geldi mi vakitlerimi boş yere heba edeceğime bir şeyler öğrenmek, hayata daha iyi hazırlanmak için babamın Bajamont'taki çiftliğine giderim. Burada kâh balık avlar, bu balıklar hakkında bilgi edinirim, kâh sürü otlatır onların hayatlarını öğrenirim. Öğrenmek isteyen bir insan için bir günün önemi çoktur. Bu gerçeğe çiftlikte vardım. Havalar bulanık gitti mi, babamın küçük kütüphanesine çekilir, oradaki kitaplarla haşır neşir olurum. Okula, koskoca bir yaz tatilinden sonra bilgi dolu bir fıçı gibi dönmenin de ayrı bir zevki vardır doğrusu...

Neyse, bunları bir tarafa bırakalım da, bu yıl başıma gelen bir olayı size elimden geldiği kadar anlatmağa çalışayım.

Babam, çiftikte birçok işlerle uğraşır. Bu arada İspanya'dan getirttiği adamlar sayesinde de, güreşler için boğa yetiştirip bunları yüksek fiatlarla satar. Hatırımda kaldığına göre, yeryüzünde sadece boğa yetiştirmekle milyoner, hattâ milyarder olmuş pek çok insan vardır! Babam daha o kadar olmadı ama, bu gidişle arzusuna nail olacak sanırım!

Biliyorsunuz, güreşe çıkan boğaların yetiştirilme tarzları da, çok değişiktir. Bu hayvanlar muayyen saatlerde, tıpkı bir insan gibi, ağıla girerler, zincirlerle bağlanırlar ve yine muayyen saatlerde gün ışığına çıkarılırlar. Haftanın muayyen günlerinde, yedikleri otların içine birtakım vitamin tozları dökülür. Bu yetmiyormuş gibi, onları hem kuvvetlendirmek, hem de biraz azdırmak için arka bacaklarına yine haftada iki defa olmak üzere kuvvet iğneleri yapılır.

Boğalar, bir bakıma en vahşi hayvanlardan bile daha vahşidirler. Ortalığı boş bulduklar mı, her tarafı yıkıp dökerler, önlerine çıkan her insanı boynuzlarının o korkunç darbesile cansız yere sererler.

Güreşe hazırlananlar ise, çiftlikte tam bir insan düşmanı haline getirilir. Yetiştiriciler onlara azap verici hareketler yapıp canlarını sıkarlar, kırmızı şallar gösterip azdırdıkça azdırırlar ve bütün bunlar kâfi gelmiyormuş gibi, bir de üstelik zincire vurduktan sonra temizce pataklarla. Eh, insaf edin, bu kadar eza ve cefadan sonra bu hayvan hiç insanın dostu olabilir mi?

Yakında satılacak olan «Birgo» adındaki boğa ile zaten aramız pek iyi değildi. Ona yapılanları seyrettiğimi ve arada bir de gülümseyerek kendisiyle alay ettiğimi farkeden zeki hayvan, intikam gününü sinsi sinsi bekledi. Mademki bu insanlarla birlik olup, ona ıstırap çektiriyordum, o halde ben de cezamı görmeliydim.

Yüzüme bakarken, burun deliklerinden kızgın bir buharın çıktığını görür gibi oluyordum. Gözleri ise iriliği ve masumluğu nispetinde titreticiydi. Birşeyler tasarladığı açıkça anlaşılıyordu. Çiftliğin adamları, onun yanına fazla sokulmamamı kulağıma fısıldadıkları halde, ben yine de kendisiyle uzaktan uzağa bakışmaktan ge-

KISSADAN HİSSE

ELMA HİKÂYESİ

Meşhur yazar Lafonten, her sabah bir pişmiş elma yemeyi itiyat edinmişti. Bir gün elmasını soğuması için bir masanın üzerine bıraktıktan sonra, bir kitap almak için kütüphanesine gitti. Lafonten, kütüphanesinde okuyacağı kitabı seçerken, bir arkadaşı geldi. Çok samimi oldukları için tereddütsüzce odaya girdi. Tabii Lafonten orada yoktu. Bu sırada misafirin gözüne, masanın üzerindeki elma ilişti. Hemen uzanıp elmayı aldı. Sonra da afiyetle yedi.

Lafonten odaya döndüğü zaman elmanın yerinde yeller estiğini gördü ve heyecan içinde bağırdı:

— Aman Allahım! Yoksa masanın üzerindeki elmayı sen mi yedin?

Arkadaşı omuzlarını silkerek, «Yooo» diye Lafonten'e cevap verdi.

— Çok memnun oldum. İsabet ki sen yemedin. Herhalde fareler yemiş olsa gerek!» Biran durakladı sonra sözlerine devam etti: «Elmamının içine arsenik koymuştum. Fareleri öldürmek için...»

Lafonten'in bu sözleri üzerine zavallı adam heyecanla yerinden fırladı. Midesini oğuşturarak «Eyvah... Mahvoldum... Zehirlendim...» diye heyecan içinde bağırdı.

Onun bu heyecanı karşısında Lafonten kahkahlarla gülerek :

— Sakin ol dostum, diye bağırdı. Elmanın içinde arsenik filân yoktu. Sadece elmamın kimin tarafından yenildiğini merak etmiştim de...»

Kendinize ait olmayan birşeyi sakın almayın. Sonra da başınıza türlü türlü işler açarsınız.

ri durmadım. Babam «Birgo» sayesinde ikiyüz bin lira kazanacağını iddia ediyor. Bu boğayı kolay kolay hiçbir matadorun (boğa güreşçisinin) yenemiyeceğini söylüyordu. «Birgo» nun şurada burada motoğrafları da çıkmağa başlamıştı. O, daha er meydanında boy göstermeden dünyaca tanınmış, alıcılar çiftliğimizin kapısını aşındırmağa başlamışlardı.

O sabah erkenden bahçeye inip, iğneleri yapılan «Birgo» yu seyre koyuldum. Haşmetli bir hayvandı doğrusu. Babamın yerinde olsam, ben bu hayvanı satmazdım. Henüz çok gençti, ihtiyarladığı zaman kimbilir nasıl olacaktı... Hayvan, az önce yine canı yandığından olacak, suratıma ters ters baktı. Bu bakışı hiç beğenmedim doğrusu... Bir düşündüğü vardı herhalde...

İçime ürkeklik girdi. Orada daha fazla durmadan sadık köpeğim «Nursi» ile birlikte kırlara açıldım.

Fakat o ne?

Zelzele mi oldu nedir? Birden ayağımın yerden kesildiğini, havalandığımı, başımın döndüğünü ve vücudümün korkunç bir darbe ile hırpalandığını hissettim. Hissettim, fakat ne olduğunu yine de anlıyamadım. Yalnız sadık köpeğimin durmadan havladığını, birisine saldırdığını görüyordu. Gözümün kararması geçince, bizim meşhur boğanın sıcak nefesini, yüzümün ortasında buluverdim... Buna sıcak değil, kaynar demek daha doğru... O derece kızgındı hayvan...

Zincirlerini kırmağa muvaffak olan ikiyüz bin liralık şöhretli boğa, şimdi beni öldürmek üzere bulunuyordu. Bunu severek yapacağından zerrece şüphem yoktu. Demek nihayet ben de daha çocuk denecek bir yaşta hayattan uzaklaşacaktım. Neme gerekti benim böyle hayvanları kızdırıp alay etmek... Vücudümün muhtelif yerlerinden kanlar akıyordu. Birden aklıma bir fikir geldi: Cebimden bir kâğıt parçası çıkarıp, elimi kana bulayarak üzerine alelacele kocaman bir «S.O.S.» yazıp, boğa ile itişen köpeğimin tasmasına iliştirdim. Zeki hayvan, işi hemen anlıyarak, boğanın sağından çiftlik evine doğru koşmağa başladı. Bu sırada ilerden babamın ve kâhyanın sesleri de yükseliyordu.

Nihayet bizim «Birgo» ile karşı karşıya kalmıştık! Onunla, elimde silâh bile olsa başa çıkmama imkân yoktu. Gözlerine korku ve dehşetle bakmıştım. Ben hayatımda bu derece iri ve aynı zamanda bu derece korkunç hayvan gözü görmemiştim. Boynuzları sanki gittikçe büyüyormuş gibime geliyordu. Birden üzerime atıldı. Sola doğru kayıp altında kalmaktan kurtuldum ama, bu sefer de elime, yerde duran kırmızı «antrenman şalı» geçmesin mi? Bunu gören boğa, olanca hızıyla saldırırken ortalığı birbirini takip eden silâh sesleri sarıverdi. Babam ve çiftlikteki-ler, boğanın kaçtığını görmüşler ama, benim dışarda olduğumdan haberleri yokmuş. Fedakâr köpek, kanımla yazdığım «S.O.S.» i onlara ulaştırınca durumu anlayıp silâha sarılmışlar...

Buna ben ölümden dönüş diyorum... Mamafih, zavallı boğayı her anışımda, nedense gözlerimden bir sıralı yaşın boşandığını görür ve hayıflanırım.

Yavrusunu Kese İçinde Taşıyan Hayvan

KANGURU

Bizim memleketimizde yok. Kanguruyu ancak filmlerde ve kitaplarda görebilirsiniz. Bir de kısmet olur da Avustralya'ya giderseniz orada görürsünüz. Çünkü kanguru yalnız Avustralya ile onun etrafındaki adalarda yaşayan bir hayvandır.

Belki içinizde şöyle düşünecekler bulunur:

— Bizim memleketimizde bulunmayan bir hayvanı öğreneceğiz de ne olacak?

Öyle demeyin! Bütün tabiatı tanımak lâzımdır. Çevremizde bulunan şeyleri ilkönce tanımak isteriz. Fakat çevremizde bulunmayan nice garip şeyler, hayvanlar da var ki, onlar hakkında bilgi edinmek hoşumuza gider.

Kanguru da öyle. Kanguru bir keseli hayvandır. Keseli hayvan ne demek? Bunu hiç duydunuz muydu? Anlatalım:

Anneleriniz iş yaparken taktıkları bir önlükleri vardır. Ortasında bir de cebi bulunur. Buraya mendil, anahtar gibi şeyler koyarlar. Eskiden büyükannelerimiz de bellerine bir kese takarlardı. Dişi kangurunun karnında işte böyle bir kese vardır; etten bir kese!

Ana kanguru yavrularını bu kesenin içinde taşır. Çocuklar bu kesenin içyüzünde bulunan memelerden süt emer. İyice büyüyünceye kadar buradan dışarı çıkmazlar. Aradan aylar geçer. Nihayet anaları çayıra bırakır. Kendisi gibi ot yemelerine izin verir. Ama ufacık bir tehlike sevdiler mi, yavru kangurular hemen analarının torbasına kaçar, saklanırlar.

Kangurunun fare kadar küçüğünden, birbuçuk, iki metre boylu kocamanına kadar elliye yakın cinsi vardır. Yüzü tavşana benzer, arka ayakları son derece büyümüştür. Kuyruğu da çok kalın ve kuvvetlidir. Hayvan iki art ayağı üzerine kalkar ve kuyruğuna yaslanarak ayakta durur. Karşıdan bakınca onu üç ayaklı sanırsınız. Ön ayakları pek küçüktür ve çok az işe yarar.

Kanguru zararsız bir hayvandır. Tehlikeyi görünce art ayakları üstünde zıplaya zıplaya kaçar. İki, üç metre kadar atlıyanları ve kuvvetli bir beygir kadar koşanları vardır. Eti, lezzetli ve derisi işe yarar olduğu için avlanır. Sürü halinde yaşar ve yavrusunu kurtarmak için kendisini feda etmekten çekinmez. Köpeklere karşı çok güzel savaşır.

Yıldırım Kaptan

TEHLİKE YAKLAŞIYOR

DAVSONLA KARISI KİMSESİZ BİR GÖKTAŞINA İNMİŞLERDİ. YILDIRIM KAPTAN DA PEŞLERİNE DÜŞMÜŞ, GÖKTAŞINA GELMİŞTİ..

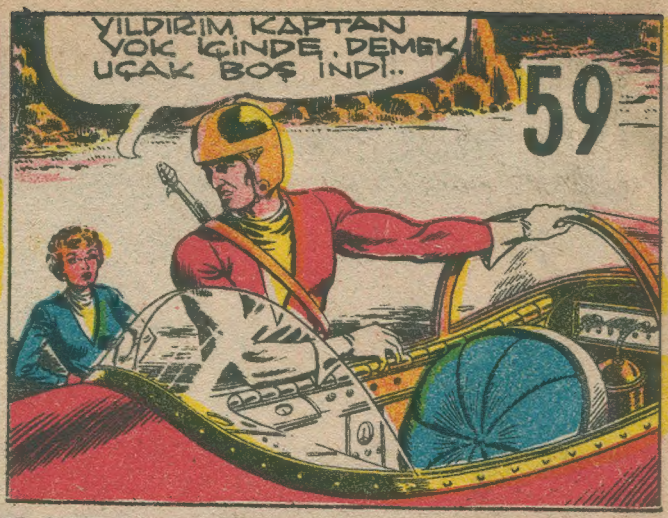

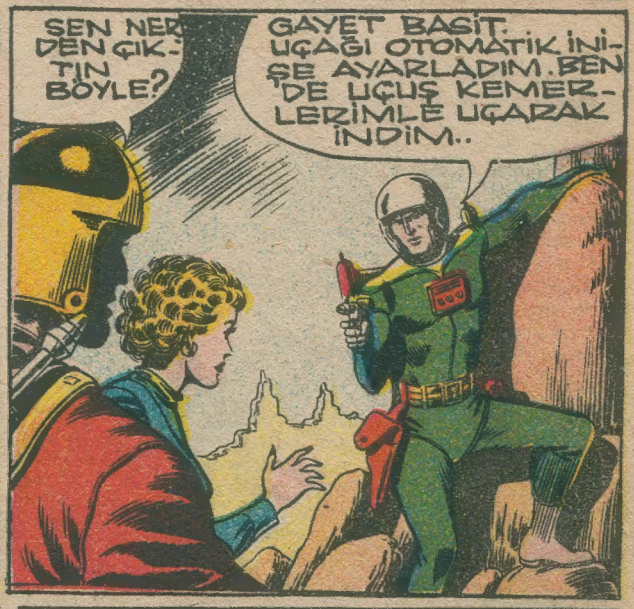

DUR BİR DAKİKA YILDIRIM. SANA BİR TEKLİFİM VAR.

ACABA DAVSON HAKİKATTEN SUÇSUZ MU İDİ? VE YILDIRIM KAPTAN'A NE TEKLİF EDECEKTİ?..

O SIRADA, DÜNYA HÜKÜMET MERKEZİNİN LABARATUARINDA.

BAKIN DR. HUER, ŞU MİKROSKOPLA GÖZDEN GEÇİRDİĞİM BÖCEKTE ÖLÜM DALGALARININ İZLERİ VAR. BU DALGALAR PATLAYAN YILDIZIN DALGALARIDIR. ACELE ETMEZSEK BU DALGALAR PEK YAKINDA DÜNYAMIZI SARACAK...

TEĞMEN KORT! BURADA İŞİNİZ NE?

AFFEDERSİNİZ RAHATSIZ ETTİM GALİBA. ÖLÜM DALGALARINA KARŞI BİR KORUNMA ÇARESİ BULDUNUZ MU, DİYE BAKMAĞA GELMİŞTİM.

BİZ, YİNE UZAYDAKİ O KİMSESİZ GÖKTAŞINA GELELİM. BAKALIM ORADA NELER OLUYOR.

BENİ MUHAKKAK DİNLEMELİSİN YILDIRIM KAPTAN.
BU CASUSLUĞU TEĞMEN KORT YAPTIĞINA EMİNİM. VESİKALARI MERİH'E O SATTI VE SONRA SUÇU ÜZERİME ATMAK İÇİN KOPYELERİNİ BENİM DOLABIMA KOYDU.
İNANIN ONA YILDIRIM, KOCAM DOĞRU SÖYLÜYOR.
KARIMI AL, DÜNYAYA. BIRAK SENİN İŞİNİ BURADA BEN YAPAYIM. BAŞARIRSAM BELKİ YENİDEN MAHKEME OLMAK ŞANSINI KAZANIRIM.
PEKİ DAVSON. SANA SON BİR FIRSAT VERECEĞİM.
KOCAMA BU FIRSATI NİÇİN VERDİN YILDIRIM KAPTAN?
BENİM DE TEĞMEN KORT HAKKINDA BAZI ŞÜPHELERİM VAR. DA ONDAN.
BİRAZ SONRA MERKEZDE...
YILDIRIM KAPTAN'DAN ÖZEL BİR RAPOR ALDIK. DÜNYAYA DÖNÜYOR.
TEŞEKKÜR EDERİM TEĞMEN KORT.
EFENDİLER FENA BİR HABER!. MERİHLİLER ÖLÜM DALGALARINA KARŞI KORUNMA ÇARELERİ BULMUŞLAR.
FAKAT BAŞKA GEZEGENLERE VERMEĞİ REDDEDİYORLAR..

ŞU HALDE YALNIZ MERİH'TE OLANLAR HAYATTA KALACAK. BİZLER VE DİĞER GEZEGENLERDEKİLER, HEPİMİZ ÖLECEĞİZ.
DİKKAT, DİKKAT..
DALGA ÖLÇEN ALETLERİMİZİN BİLDİRDİĞİNE GÖRE, ÖLÜM DALGALARI, DÜNYAMIZDAN BİR SAATLİK MESAFEYE KADAR YAKLAŞMIŞLARDIR.
BU KORKUNÇ BİR ŞEYDİ. YAKINDA DÜNYA YÜZÜNDE CANLI BİRŞEY KALMIYACAK DEMEKTİ...
KOCAMIN SUÇSUZ OLDUĞUNU NEYLE İSPAT EDECEĞİZ YILDIRIM KAPTAN?
BİRAZ ÖNCE DÜNYAYA İKİ HABER GÖNDERDİM. BUNLAR HAKİKİ SUÇLUYU BULMAMIZA YARAYACAK..
GELECEK SAYIDA:
Suçlu Kaçıyor...

ALÂEDDİN Ve SİHİRLİ LÂMBASI
ALÂEDDİN'İN ANNESİ, SİHİRLİ LÂMBADAN ÇIKAN DEVİN GETİRDİĞİ HEDİYELERLE PADİŞAH'IN HUZURUNA ÇIKTI...
EY ULU PADİŞAHIM CESARETİMİ BAĞIŞLA.. OĞLUM BU DEĞERSİZ HEDİYELERİN KABULUNU RİCA EDİYOR, VE EĞER LUTFEDERSENİZ KIZINIZLA EVLENMEK İSTİYOR...
BU NE CESARET! SENİN OĞLUN KİM OLUYOR?
12
FAKAT ELMASLARI GÖZDEN GEÇİRİNCE DERHAL YUMUŞADI..
HAYRET!. BEN BU KADAR KIYMETLİ ELMAS HAYATIMDA GÖRMEDİM!..
ACABA BUNLARI GÖNDEREN ALÂEDDİN'İN DAHA BAŞKA NELERİ VAR PADİŞAHIM?..
ŞİMDİ ONUDA ÖĞRENİRİZ. EY KADIN GİT OĞLUNA SÖYLE, KIZIMLA EVLENMESİNE BİR ŞARTLA RAZI OLURUM.. BANA 40 ALTIN TEPSİ DOLUSU ELMAS GÖNDERSİN. O ZAMAN KIZIMI VERİRİM...

ERTESİ GÜNÜ..

GÖZLERİME İNANAMIYORUM. KİM BU ALÂEDDİN BÖYLE! SÖYLEYİN DERHAL HUZURUMA GELSİN..

13

ALÂEDDİN'İN ANNESİ DERHAL EVE KOŞTU..

PADİŞAH SENİ İSTİYOR OĞLUM!

O HALDE DERHAL HAZIRLIK YAPAYIM..

ALÂEDDİN ALTIN İŞLEMELİ ELBİSELERİNİ GİYEREK BEYAZ BİR ATA BİNİP ADAMLARI İLE BİRLİKTE SARAYA GİTMEK İÇİN YOLA ÇIKTI. YOLDA DURMADAN FAKİRLERE PARA SERPTİ...

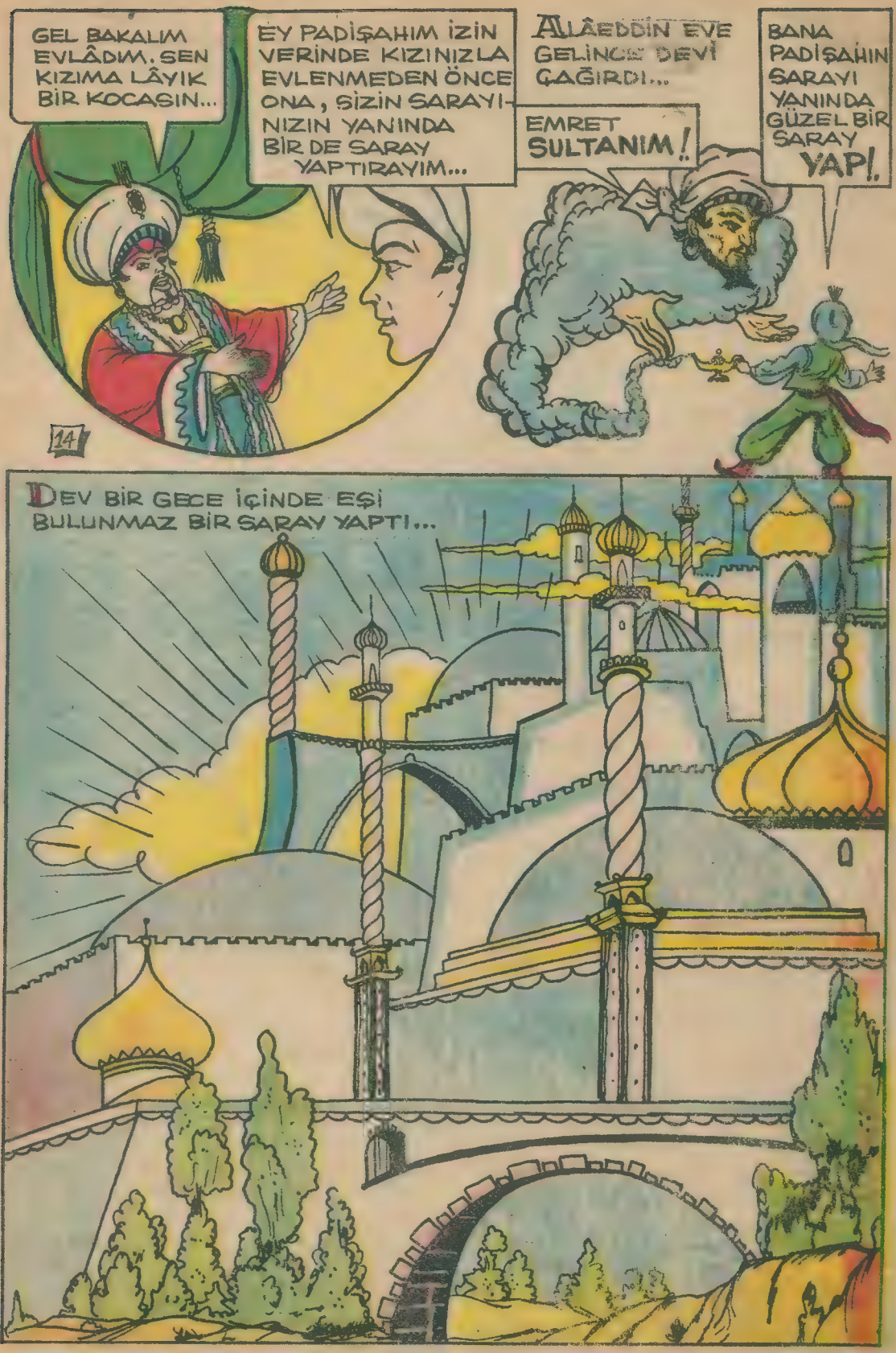
GEL BAKALIM EVLÂDIM. SEN KIZIMA LÂYIK BİR KOCASIN...
EY PADİŞAHIM İZİN VERİNDE KIZINIZLA EVLENMEDEN ÖNCE ONA, SİZİN SARAYINIZIN YANINDA BİR DE SARAY YAPTIRAYIM...
ALÂEDDİN EVE GELİNCE DEVİ ÇAĞIRDI...
EMRET SULTANIM!
BANA PADİŞAHIN SARAYI YANINDA GÜZEL BİR SARAY YAP!.
14
DEV BİR GECE İÇİNDE EŞİ BULUNMAZ BİR SARAY YAPTI...

DÜĞÜNDEN SONRA AYŞE SULTAN YENİ SARAYINA GEÇTİ..

ALÂEDDİN'İN ANNESİ GELİNİNİ KAPIDAN KARŞILADI...

PADİŞAH SARAYI KARIŞ KARIŞ DOLAŞTI...

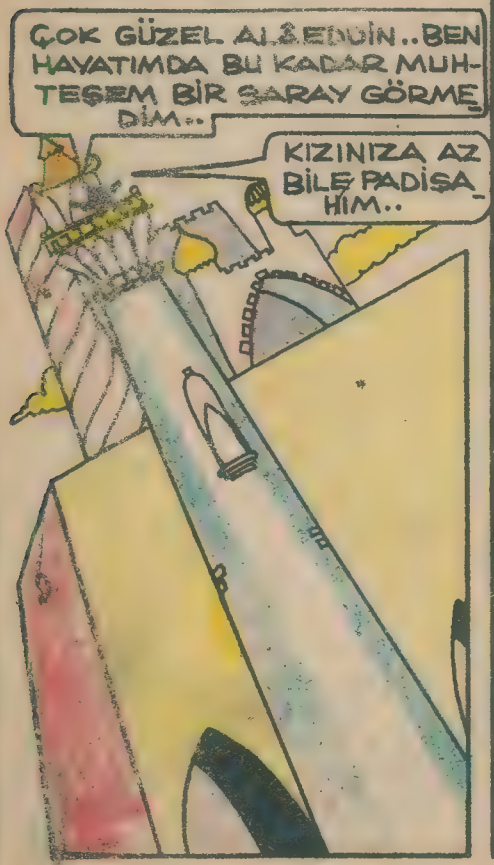

ALÂEDDİN'LE KARISI YAPTIKLARI İYİLİKLERLE HALKIN SEVGİSİNİ KAZANARAK MESUT VE BAHTİYAR YAŞAMAĞA BAŞLADILAR...

ÇOCUK HAFTASI ANSİKLOPEDİSİ

DÜNYANIN EN VAHŞİ BÖLGESİ

AFRİKA

BUGÜN HÂLÂ İNSAN AYAĞININ BASMADIĞI BİRÇOK BÖLGELERİ BULUNAN AFRİKAYA BU YÜZDEN KARANLIK KIT'A DERLER.

Afrika, kıt'ası, çeşitli iklim bölgeleri, çölleri, ormanları ve dağlariyle renkli bir âlem meydana getirir. Nil nehri boyunca uzanan, mümbit topraklarda buğday, arpa, pamuk, şeker kamışı ve diğer hububatlar yetiştirilir. Fakat bu yeşil kıyılardan pek az uzaklıkta, sonu gelmezmiş gibi görünen dünyanın en büyük çölü Sahra başlar. Buraya ne yağmur yağar, ne de, biribirlerinden binlerce millik mesafelerle ayrılmış vahalar hariç, yeşillik birşey yetişir. Orta Afrika ise sık ormanlar, sayısız hayvanları, kuşları, renk renk çiçekleri ve göklere erişen kocaman ağaçlariyle yemyeşil bir bölgedir. İnsanların en kısa boyluları olan Pigmi'ler de burada yaşarlar.

Birçok kâşifler, canlarını tehlikeye koyarak, Afrika'yı baştanbaşa dolaşmak işini başarmışlardır. Fakat bugün hâlâ insan ayağının basmadığı bölgeler pek çoktur. Bunun için de Afrika'ya Karanlık Kıt'a diyenler vardır.

Afrika, siyah derili insanların, zencilerin vatanıdır. Bunlar hayatlarını çiftçilikle, avcılıkla kazanırlar. Her kabilenin kendisine mahsus değişik bir kıyafeti, evi, şarkısı, dili, âdeti ve dini vardır. Bu zavallı insanlar, bir zamanlar, beyazlar tarafından esir alınır, pazar yerlerinde eşya gibi satılırdı. Zalim esir tüccarları, zenci kadın ve erkeklerinin binlercesini birbirlerine zincirlerle bağlıyarak sahile indirirler, buradan çoğunu Amerika olmak üzere çeşitli memleketlere yollar. Bu esir ticaretine artık müsaade edilmemektedir.

Bugün Amerika'da yaşayan zenciler, bu esir olarak satılan insanların torunlarıdır.

Afrika kıt'asının en önemli ve meşhur bölgesini Nil nehrinin suladığı kısımlar meydana getirir. Eski zamanlarda burada insanlık tarihi üzerinde derin izler bırakan büyük bir medeniyet doğmuştur. Burada yağmur nadiren yağar. Fakat çiftçiler kanallar açarak, Nil'in sularıyla toprakları sulamaktadırlar.

Afrika yerlileri

Dağlardaki karlar eridiği zaman, Nil nehrinin suları kabarır ve kanalları doldurur. Dünyanın en bereketli toprakları, bu nehrin suladığı yerlerdi.

Mısırlılar büyük şehirler kurdular. Firavun adını verdikleri kralları kuvvetli birer diktatördüler. Öldükten sonra da yaşamak istediklerinden, bugün binlerce yabancıyı Mısır'a çeken meşhur piramidleri inşa ettirdiler. Bunlar, aslında birer dev mezardan başka birşey değildir. Hemen hemen 5 bin yıl önce yapılan bu piramidler, hâlâ aynı sağlamlık ve ihtişamlariyle ayakta durmaktadır. Piramidlerden biraz uzakta, Sfenks denen, başı insan şeklinde, bedeni aslan olan, bir taş âbide yükselir. Firavunlar öldüler, kurdukları büyük medeniyet de yok oldu. Fakat Sfenks ve Piramidler asırlardan beri çıplak çölde durmaktadırlar.

Firavunların saltanatından sonra, Mısır'a Yunanlılar geldiler, Nil nehrinin denize karıştığı yerde bir şehir kurdular. Onlardan sonra Romalılar memleketin büyük bir kısmını ele geçirdiler. Yüzlerce sene sonra da beyaz-arapların idaresi altına geçti.

Sahra Çölü boyunca, bugün Araplar, cins yarış atları yetiştirir, develer vasıtasile ticaret yaparlar. Çölün kuzeyinde, Akdeniz kıyısının batı kısımlarına, Araplardan önce gelip yerleşmiş olan Berber kabilelerine bugün hâlâ rastlanmaktadır.

Maceraperest bir denizci olan Vasco dö Gama, 1497 yılında, Afrika kıt'asını denizden dolaşan ilk gemicidir. Zaman geçtikçe, birçok milletler Afrika'ya karşı bir alâka duymağa başladılar. Ele geçirebildikleri toprakları kendi vatanlarına bağladılar. Altın bulundu. Fildişi ticareti büyük önem kazandı. Elmas yatakları işlenmeğe başlandı. Avrupa'dan ve Asya'dan gelen insanlar, yerleşmeğe başladılar. Ticaret gelişti.

Bugün memleketin üçte biri Britanya hükûmetinin idaresi altındadır. Diğer kısımları da Fransız, İtalyan, Belçika, Portekiz ve İspanya bayraklarının altındadır. Mısır, Liberya, Habeşistan ve Libya bağımsız memleketlerdir.

MOHAÇ MEYDAN SAVAŞI

Bu savaştan sonra Macaristan ülkesi 1.5 asır Türk buyruğunda kaldı

TURGUT ETİNGÜ

DÜNYA tarihlerinin «Muhteşem Süleyman» diye adlandırdıkları Kanunî Sultan Süleyman'ın devrindeyiz çocuklar. Osmanlı ordusu, başındaki büyük başbuğ ve hakanın emrinde, Avusturya - Macaristan üzerine sefere çıkma hazırlığını henüz bitirmişti.

O sıralarda, Germen - Roma İmparatorluğunun başında, Şarlken gibi ünlü bir kral vardı. O, Macarlar'ı bizim aleyhimize kışkırtmış, karşı durduruyordu!

Bir savaş lâzımdı bu Macarlarla.

İşte, 1526 yılının 23 Nisan günü Kanunî Sultan Süleyman, İstanbul'dan hareket etmiş, 70 bin kişilik ordunun başında Belgrad - Tuna boyundan Macaristan'ın başşehri Bodin üzerine yürümeye başlamıştı.

O devirde, Belgrad, Sofya bizim buyruğumuz altında birer eyaletti. Ordu, hem Sofya, hem de Belgrad'dan tamamlayıcı birliklerini de alarak tamam 250.000 kişilik korkunç bir insan çığı halinde Kûs ve Nefir sadaları, zafer türküleri söyleyerek yol almaktaydı.

Dırava ve Sava nehirleri üzerine ordunun bütün ağırlıkları ile geçmesi için 5 gün gibi kısa zamanda 200 metre uzunlukta köprüler kuruldu. Bu kadar kuvvetli bir harp gücünün içinde, o zamana göre bu kadar bilgili teknik elemanlara da sahip olan bu ordu, müthiş bir yağmur ve fırtına altında durmadan bu durumda gitmekteydi.

Uçsuz bucaksız Macar ovaları su altında, çamur denizi gibi idi...

Nihayet 26 Ağustos sabahı Macarlar, Kralı Lui'nin büyük ordusu ile karşı karşıya gelindi.

Macarlar daha evvelinden Mohaç kasabasına gelip, savaş durumunu almışlardı.

Büyük başbuğumuz Süleyman Han, ordularının sağ yanını nehre dayamış, sol yanını açık bırakmıştı. Birinci hatta Anadolu erleri, ikinci hatta Rumeli erleri, üçüncü hatta kapıkulu birlikleri yerleştirilmişti. Ayrıca bu hatlarda yeniçeriler, sipahiler, kumbaracılar (topçular) dan olmak üzere ayrıca kademelenmişlerdi.

Bali ve Hüsrev Beylerin kumandasında 5 bin atlı akıncı bağımsız tutularak bir tepe gerisinde gizlendirilmiş, emir verildiği zaman Macar ordusunun batı yanlarını kuşatacaktı.

Yıllarca Macarlarla savaşarak onlar hakkında esaslı bilgi edinmiş olan akıncı aBli Bey, Macarların tümünün ağır zırhlı oldukları ve kitle halinde saldırdıklarını hakana bildirmişti. Bunun üzerine Türk orduları Macarlar ilerleyince, bozguna uğramış gibi davranacaklar; ikiye ayrılan ordunun arasına Macarlar dalınca, bir makasın iki ucu gibi birden kapanıp, Macarları biçecekler di.

Nitekim öyle oldu. Macarlar saldırdı; bizimkiler bozguna uğramış gibi yaptı. Ondan sonra da, Macar ordusunun iki yanından saldırıp, makası kapadılar.

Tarihin en korkunç savaşı oldu. Çembere giren Macarlar, gerilerinin de 5 bin atlı akıncı ile kesildiğini anladıkları zaman bir öüm kalım savaşı oldu.

Koca Macar ordusu Mohac meydanında tamamen kuçtan geçti. Bir ara fırsat bulup, kaçmaya davranan Kral Lui de nehrin bataklığına saplanıp boğuldu.

İki saat süren bu koca savaşta dünya tarihi koskoca bir ordunun tamamen yok oluşuna şahit oldu.

Muzaffer Türk savaş gücü, ilerleyip, Budin şehrinin anahtarlarını ve bütün Macaristan'ı kendi buyruğuna aldı.

Bu savaş, Macaristan'ın tamam birbuçuk asırlık Türk buyruğunda bir eyalet olarak kalmasını sağlamış oldu.

DİKKAT: CİLT YAPTIRACAĞINIZ MECMUALARI TAAHHÜTLÜ GÖNDERİNİZ

Bazı okuyucularımızın bize ciltletmek üzere adi olarak yolladıkları (bilhassa 3. cilde ait) mecmuaların elimize gelmediği ve postada kaybolduğu anlaşılmaktadır. Bu vaziyete biz de çok üzüldük. Taahhütlü gönderilmediğinden dolayı elimize geçmeyen mecmualardan PTT idaresi kendini mesul tutmadığı gibi pektabiî biz de mesul değiliz. Sizlerden bilhassa rica ederiz, cilt yaptıracağınız mecmuaları bize mutlaka TAAHHÜTLÜ OLARAK YOLLAYINIZ.

KÖYE GELEN YABANCI

HİSSİ ve ÖĞRETİCİ ROMAN

- 1 -

YAZAN: KEMALETTİN TUĞCU

— 1 —

BURÇAK köyünün üstüne karanlık çökmüştü. Evlerin kapısı çoktan kapanmış, meydanlıktaki kahvede kimseler kalmamış, kurt kuş inine çekilmişti.

Köyün yol kıyısındaki harap kerpiç evin avlusunda, sırtını duvara dayamış bir gölge yola bakıp duruyordu.

— Nerde kaldı bu adam?

Bunu söyliyen kadındı. Sesi zayıf, nefesi tükenmiş bir kadın. Gözleri karanlığı delip beklediği adamı görmeğe çalışıyordu.

Neden sonra bir karaltı belirdi. Sürüklenen çarık sesleri duyuldu. Yürürken sallanan bir adam avluya girdi.

— Ahmet, sen misin?

— Hı!...

Gelen böyle karşılık şerdi. Omuzundaki çapayı kapının önüne attı. Son gücü de tükenmiş olmalı ki kapıya tutundu. Biraz duraladı. Sonra içeriye girdi. Toprak odanın altına paralanmış bir hasır seriliydi. Ocakta cansız cansız odun yanıyordu. Ateşin üstünde bir bakraç asılıydı.

Adamın yüzüne ocağın ışıkları vurdu. Üstü başı, saçlarının içi, elleri topraklıydı. Duvarın dibinde, üstüne koyun postu serili sedire çöktü. Topraklı avuçlarını yüzüne örttü.

Adam ağlamağa başlamıştı.

Kadın şaşkın, perişan ona bakıyordu. Bekledi bekledi, sonra yanına koştu. Sesi titriyerek:

— Noldun, dedi. Noldun Ahmet?

Adam cevap vermiyordu. Sarsılarak, fazla ses çıkarmadan ağlıyordu. Hemen kadının da yüzüne yaşlar inmeğe başlamıştı:

— Noldun Ahmet? Kim nettı sana?

Dışarıda sonbaharın rüzgârı esiyor, toprak tavandan kırıntılar dökülüyordu.

— Noldun Ahmet. Nettiler sana?

Güneşten, ayazdan yüzünün derisi, elleri kararıp katılaşmış olan erkek çok bitkindi. Pek yaşlı olmadığı halde saçları kıralmış, avurtları çökmüştü.

— Bu akşam yine açız Emine!

Kadın bağırdı:

— Bunun için mi yüreğimi ağzıma getirdin? Aç yattığımız bir bu akşam mı ki? Dün akşam ne yedik ki?

— Emine, Emine, dayanamıyorum gayrı.

— E, ne olacakmış? Kalk varalım Kızılırmak başına. Atalım kendimizi deli suya. Kurtulalım. Bunu mu istersin?

Adam topraklı elinin tersiyle gözlerini sildi:

— Sana bir gün göstereme-dim Emine. Sen başkasına varsaydın böyle kalmazdın. Seni istiyen ağa oğulları vardı, sen köyün en güzel kızıydın. Ben talihsiz adam, senin başını da yaktım.

— Ben sana isteğimle geldim Ahmet. Tanrı anlımıza böyle yazmış. Benim senden şikâyetim yok. Kalk sana su dökeyim, yıka elini yüzünü.

— Ah Emine, yandım bugün ,yandım.

— Neye yanıyorsun? Sabahtan akşama dek çalışmadın mı?

— Çalıştım Emine. İş yarı nana da kalırdı ama Bekir'in gözüne gireyim diye bütün bahçeyi pakladım, dümdüz ettim.

— Hakkını vermedi mi?

— Akşam kararırken kalkıp kahveye gitti. O zamana kadar evin penceresinde oturdu. Şöyle bir doğrulup elimi belime dayasam «Durma, durma, parasiyle çalışıyorsun» diye bana soluk aldırmadı. Hava temelli kararıp, göz gözü görmez oldu. Çapayı aldım, kahve-

— Bu akşam yine açız Emine!...

ye doğru gittim. Baktım orada nargile tokurdatıyor. Ben ağzımı açmadan o başladı bağırmağa: «Rençber kısmını başı boş bırakırsan işte böyle olur. Sen çekildin mi o da işi bırakıp savuşur. Sonra da adamdan para isterler.» Ben şaşırdım. «Bekir Ağa işi bitirdim, gayri göz gözü görmüyor, konu komşu yemeğini yedi, yatağına girdi. Nice beri çalışayım daha« dedim. Bulaştı bağırmağa: «Dünyada terbiye kalmadı, ne ağa dinlerler, ne muhtar. Ağzına geleni veriştirirler böyle!» Kahvedeki köylüler susup önlerine bakıyorlardı. Kahveci dayanamadı. «Bana baksana Bekir Efendi, sen bu adamın halini bilirsin, ne tarlası var, ne geliri var, e de sağılı ineği. Bir haftadır göz açtırmadan çalıştırıyorsun. Köylü gün dağa inerken işi bırakır. Ahmet işte daha şimdi işi bırakmış. Senin Allahtan korkun yok mu?» Bekir Ağa şöyle bir dikeldi: «Bana bak kahveci, dedi. Ben bugüne bugün bu köyün hem ağası, hem muhtarıyım. Sen benim karşımda lâf edemezsin. »Süleyman Efendi de altta kalmadı: «Senin gibi muhtar düşman başına, vicdansız adam. Kendi değirmenim işlesin diye Ahmetin babadan kalma değirmenini yıktırdın, hayvanlarıma otlak olsun diye fukaranın tarlasını zaptettin. Üstelik aç açına çalıştırır, üstüne bir de ağzına geleni söylersin. Zalim herif. Bu köy sana babadan mı kaldı? Bu Allahın kullarını kapının uşağı mı sayarsın?» Muhtar yerinden fırladı. Süleyman Efendinin üstüne yürüdü. Süleyman Efendi eliyle bir iskemle aldı. «Şunu kafana çaldığım gibi sererim seni yere. Otur oturduğun yerde yobaz. Sen köyde muhtarsan benim oğlum da kasabada nahiye müdürü. Ettiklerin bir mahkemeye düşerse bu köyden çulsuz çıkartırız seni.» Baktım köylüler birer birer sayuşuyor. Dayanamadım. «Süleyman Efendi, dedim. Benim dâvam mahşere kalmıştır. Sen üzme kendini. Ben mallarımı da rençberliğimi de Bekir Ağaya bağışladım. Helâli hoş olsun.» Daha sonra ne oldu bilmem. Kalktım geldim.

Emine dişlerini sıktı:

— Allah doyursun köpeğin gözünü. Iyi söylemişsin, iyi söylemişsin ama Bekir bundan ne anlar. Gündeliklerini vermiyeceğine sevinir.

— Nideyim, canım boğazıma geldi. Başka lâf bulamadım.

— İyi ettin Ahmet. Zararı yok. E, kahvede kimler vardı?

— Hep o köylüler. Bir de yabancı gelmiş. Gençten bir adam. Geride oturuyordu. Ben vardığım sırada Süleyman Efendi onunla konuşuyordu.

— Öğretmen mi gelmiş?

— Yok, öğretmen değil. O. dün kesmeğe gittiğim bir gün onu su başında görmüştüm.

— Köprü kurmağa gelenlerden mi?

— Onlardan olmalı.

— Ne zaman gelmiş?

— Bekirin bahçesinden köy meydanı, kahve görünüyor. Gün batasıya yakın atla bir yabancı geçmişti yoldan. O olmalı.

— Köy odasında kalacak besbelli.

— Belki de Süleyman Efendi onu evine alır.

(Devamı gelecek sayıda)

HER HAFTA
BİR İLİMİZ

BİTLİS

Bitlis - Diyarbakır yolu üzerinde «Veyselkarani»

Deniz yüzünden 1550 metre yükseklikte kurulmuş olan Bitlis kayalıklar arasında bir ildir. İçinden dört tane dere geçer. Mahalleler derelerin yamaçlarında ve inişli yokuşlu yerlerdedir. Birçok sokaklar merdivenlidir. Şehrin birbirinden ayrı gibi kalan parçalarını taş köprüler bağlar. Şehrin göbeğinde eskiden kalma bir kale vardır.

Bu kalenin yaplışı ile ilgili çok güzel bir hikâye vardır.

Makedonya Kıralı Büyük İskender şimdiki Bitlis şehrinin bulunduğu yeri askerlik bakımından çok önemli bulmuş. Badlis adlı bir komutanına buraya gidip kuvvetli bir kale yapmasını emretmiş.

Badlis gelmiş, çok kuvvetli bir kale yapmış. Kalenin tamamlandığı haberi alınınca İskender, ordusile beraber Bitlis'e yollanmış. Fakat şehrin kapılarını kapalı bulmuş. Komutanın kendine karşı geldiğini görünce savaşa tutuşmuş. Fakat pek çok insan kaybına uğradığı halde kaleyi alamamış. Nihayet bu işten umudu kesilerek geri dönmüş.

İşte o zaman kale kapıları açılmış ve komutan İskender'in önüne gelip tam onun emrettiği gibi düşman eline geçmez, kuvvetli bir kale yaptığını göstermek için böyle yaptığını söyliyerek imparatorun gönlünü kazanmış.

Bitlis adı Badlis isminin zamanla değişmesiyle bu ile verilmiştir.

Bitlis, tarihsel yapıları bakımından hayli zengindir. Halkının başlıca geçimi hayvancılıktandır. Yağ, yün, kıl, deri, bal, balmumu, seccade, kilim, fındık üzüm çıkarır.

Şehrin nüfusu 111.789, yüzölçümü 6939 kilometrekaredir. Bu ile bağlı ilçeler şunlardır: Adilcevaz, Ahlat, Hizan, Mutki Tatvan.

BUNU DUYDUNUZ MU?

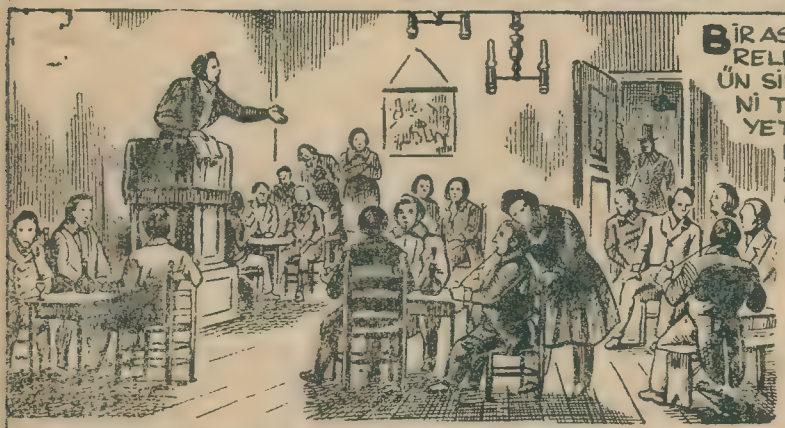

BİR ASIR EVVEL "OKUMA SUALERİNE„ GİTMEK BUGÜNÜN SİNEMA MERAKININ YERİNİ TUTUYORDU. BU UMUMİYETLE ERKEKLERİN BULUNDUĞU TOPLANTILARDA TANINMIŞ EDEBİYATÇILAR PARÇALAR OKURLARDI

SİYAMLI YAPIŞIK KARDEŞLER 1811 DE DOĞMUŞLAR VE DÜNYANIN HARİKASI OLARAK VASIFLANDIRILMIŞLARDIR. 63 YILLIK BİR HAYATTAN SONRA TSJANG VE ENG ÖLDÜKLERİ ZAMAN GERİDE BİR KAÇ ÇOCUK BIRAKMIŞLARDI. BUNLARIN AHFADINDAN BİRİ BİR TREN ŞİRKETİNDE BİRİ DE UÇAK FABRİKASINDA MÜDÜRLÜK YAPMAKTADIRLAR. YAPIŞIK KARDEŞLERİN TORUNLARINDAN BİRİNİN 1941 YILINDA İKİZ ÇOCUĞU OLMUŞ. VE NORMAL DOĞAN BU ÇOCUKLARA TSANG VE ENG ADLARI VERİLMİŞTİR.

OREGAN DA ÖNEMLİ BİR İMTİHAN KAZANAN ÇOCUĞUNA BABASI ŞUNLARI SÖYLÜYOR "KENDİNE HİÇ BİR ZAMAN FAZLA ÖNEM VERME, SAYET BÖYLE DÜŞÜNÜRSEN, PARMAĞINI BİR KOVA SUYUN İÇİNE KOY, PARMAĞINI ÇEKTİĞİNDE SUYUN İÇİNDE MEYDANA GELEN DELİĞE BAK„

BERGEN EVANS ADLI BİR İNGİLİZ PROFESÖRÜ KONUŞMA TARZLARINI İNCELEMEKTEN ZEVK ALMAKTADIR. BÖYLECE GÖĞÜSLERİNİ YUMRUKLAYAN GORİLLERİN VURDUKLARI KISIMDA KIL OLMADIĞINI MEYDANA ÇIKARMIŞTIR.

Dünyanın 4 Köşesinden

Yeryüzünde yüksekliği 8.000 metreyi geçen 14 dağın adları nedir?

Dünyanın en yüksek 14 dağının isimleri şunlardır: Everest (8882 m.), Hogori (8611 m.), Kangçençunga (8585 m.), Lotse (8501 m.), Makalu (8470 m.), Daulagiri (8172 m.), Ho Oyu (8153 m.), Manaslu ve Nanga Parbat (8125 m.), Annapurna (8078 m.), Hidden Peak (8068 m.), Broad Peak (8047 m.), Gaşerbrun (8035 m.), Şişa Pangma (8013 m.)

Musiki Bilgileri

PANDOMİM NEDİR?

Pandomim, eski Yunanlıların icat ettiği sahne hareketlerinden biridir. Çok eski bir tarihi vardır. İlk çağın sonlarına doğru çıkmış ve derhal sevilmiştir. Pandomimi eski Romalılar da beğenerek Yunanlılardan almışlardır. Roma İmparatorlarından Ogüst musiki ve bu gibi hareketleri sever ve korurdu. Onun zamanında pandomim de Roma'da daha gelişmiştir.

Pandomimde piyes, sözsüz olarak, hareketlerle canlandırılır. Eski pandomimlerde dans ve musiki de piyesin yardımcısı halinde bulunurdu.

ORKESTRA ve BANDO KONSERLERİ EKSERİYETLE NERELERDE YAPILIR?

Orkestra olsun, bando olsun ikisi de kalabalık müzik topluluklarıdır. Birinde, telli, yaylı çalgılar bulunur. Diğerinde ise, yalnız üflenerek çalınan sazlar vardır. Üflenerek çalınan çalgılar daha fazla ses çıkardığı için bandoyu teşkil eden bu âletlerin konserleri, ekseriyetle bahçe, kır gibi açık yerlerde yapılır. Bandoya nazaran daha sessiz olan orkestra konserleri ise, kapalı konserleri ise, kapalı konser saolnlarında tercihen yapılır.

Nuri Sami KORAL

TARİH YAPRAKLARI

Mustafa Kemal'in askerlikten ayrılması

Osmanlı hükûmetinin emirlerini dinlemek istemiyen Mustafa Kemal Paşa 8 Temmuz 1919'da paşalık rütbesini bırakarak askerlikten ayrıldı ve milletin sevgi ve vatanseverliğine güvenerek herhangi bir vatandaş gibi çalışmağa başladı.

Kırım Hanlığının sonu

9 Temmuz 1783'te 308 yıl Osmanlı İmparatorluğu idaresinde kalan Kırım, Şahin Giray'ın kötü idaresi yüzünden Rusların eline geçti.

İstanbul zelzelesi

Tarihin büyük depremlerinden biri 10 Temmuz 1894'te İstanbul'da oldu. Birçok cami, medrese ve ev yıkıldı. Binlerce insan öldü ve yaralandı. Buna 1310 Depremi denir.

Türk Dil Kurumu

Türk dilini zenginleştirme ve dil üzerinde araştırmalar yapmak üzere 12 Temmuz 1932'de Türk Dil Kurumu tesis edildi. Dil bayramı bu günün yıldönümüdür.

Mimar Kemalettin'in ölümü

13 Temmuz 1927'te Mimar Kemalettin öldü. Bu büyük adam İstanbul'da Bostancı, Ayazma, Bebek, Bakırköy, Reşadiye, Bebek Yeşilköy camilerini ve vakıf hanlarını yapmıştı.

İkinci Viyana kuşatması

Dördüncü Mehmet zamanında Osmanlı ordusu ikinci defa Viyana şehrini kuşattı. 14 Temmuz 1683'te yapılan bu savaşta düşmandan pek çok esir ve ganimet alınmıştı.

Radarı keşfeden kimdir?

Düsseldorfilu Alman mühendisi Christian Hülsmeyer Tertibatın 30 Nisan 1904'te patenti alınmıştı. İmparatorluk patent darisenide 165.546 numarasını alan tertibatın, «Elektrik dalgaları vasıtasiyle madeni cisimleri bir müşahite bildirmek için tesisat» diye tarifi yapılmıştı.

EĞLENCE Bilmece BULMACA

ABALI

BİR GÖZÜ GÖRÜYORMUŞ

Küçük Çetin okula giderken, yolda bir fukara gördü. Gözlerinin kör olduğunu farkedince acıdı. Cebindeki yirmi kuruşun on kuruşunu çıkardı. tam vereceği sırada, fukara bir gözünü aralamış eline bakar görünce:

— A, senin bir gözün görüyormuş, öyleyse al beş kuruş, dedi.

CENNETTEN ÇIKMIŞ

Ali'yi yaptığı yaramazlıklarından dolayı babası çok azarlamıştı. Ertesi gün Ali, annesinin sözlerini gene tutmayınca bu sefer anesi çok kızdı.

— İyi yapmışlar onu cennetten kovmuşlar, dedi. İyi bir şey olsaydı kovarlar mıydı?

BAĞDA

Bağdaki bekçi Ahmed'i üzüm koparırken gördü:

— Küçük bir çocuğun yiyeceği üzüm ne kadarcıktır! diye düşündü ve sesini çıkaramadı.

Ahmet de iki salkım kopardı, yiye yiye bağdan dışarı çıktı, sonra durdu, aklına birşey geldi, tekrar döndü, bağa girdi, bu sefer bekçi de ses çıkartmazlık etmedi, usulcacık yerinden kalktı, Ahmed'in yanına geldi:

— Haydi, demin kopardın birşey demedik, dedi, şimdi neye geldin?

Ahmet cevap verdi:

— Üzümler çok hoşuma gitti de, mahalledeki arkadaşlara da koparayım dedim!

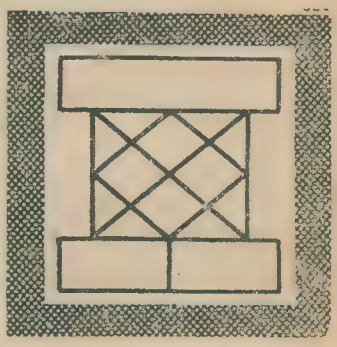

Buradaki şekli, geçtiğiniz bir yerden bir daha geçmeden, ve kaleminizi kaldırmadan çizebilir misiniz?

(Halli karşı sayfada)

Bilin Bakalım?

Bir köylü cebine 10.000 lira koyarak pazara gitmiş. Bu para ile oradan 100 tane inek almağa niyet etmiş. Fakat pazara varınca:

İneklerin 1000 er, koçların 300 er, kuzuların 50 şer liraya satıldığını görmüş. Lâkin 100 tane hayvan almak kararından vazgeçmemiş. 100 tane hayvan almış. Acaba kaç inek, kaç koç, kaç kuzu almış?

Bu bilmeceyi iyice düşünün. Bakalım bulacak mısınız? Bulamazsanız karşı sayfamıza bakınız. Çözümü oradadır.

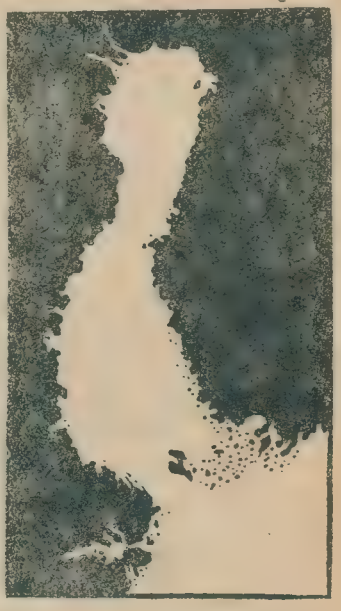

Bu körfezin ismi nedir?

(Halli karşı sayfada)

AVUTMAK İÇİN

Balonunu birdenbire elinden kaçırdı. Ağlıyarak yükselen balonun arkasından abkaldı. Annesi:

— Üzülme kızım! dedi, hep sen oynayacak değilsin ya, biraz da yavru kuşlar oynasın!

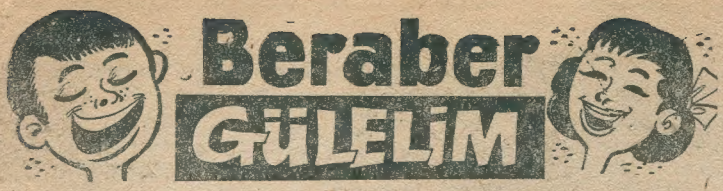

İLK KISKANÇLIK

Küçük Sungur'un kız kardeşi doğmuştu. Ilk banyosunu yapıyorlardı. Yavrucak da ağlıyordu. Sungur:

— Bu ne arsız kız! dedi. Ben doğduğum gün hiç ağlamamıştım.

GEMİNİN BURNU

Bir gemiyi tamir etmek için kızağa çekmişlerdi. Geminin ucundaki saçlar sökülmüştü. Geminin demir iskeleti görünüyordu. Ahmet, Mehmed'e:

— Bu gemiye ne olmuş? dedi.

Mehmet cevap verdi:

— Ne mi olmuş? Burnunu balıklar yemiş!

DOKTORUN GELEBİLMESİ İÇİN

Hasta — Aşkolsun doktor! Bir aydır hasta yatıyorum, bir defa olsun gelip yoklamadınız!

Doktor — Sen sık sık hasta olursan ben de bundan sonra sık sık gelirim!

YAPABİLİR Mİ?

Ruşen yüzme bilmediği için babası ona üfliyerek şişirilen bir lâstik simit aldı. Her sabah onunla denize giriyor, ortasına oturup elleriyle suya vurarak oynuyordu. Arkadaşı Selma da sandalla geziyordu.

Ruşen'le alay ederek:

— Ya şimdi lâstik simit sönerse ne olur?

Bulundukları yer de boyu geçiyordu.

— Ne olur, üfler şişirirm!

Karşı sayfadaki şekil bulmacasının halli.

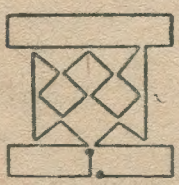

Karşı sayfadaki şekil bulmacasının cevabı: Finlandiya ile İsveç arasındaki Botnie Körfezi.

BİRİN YARISI

Öğretmen Demet'e sordu:

— Dördün yarısı ne eder?

— İki eder?

— İkinin yarısı ne eder?

— Bir.

— Peki, birin yarısı?

— İki.

— Bilemedin!

— Neden? Biri ikiye ayırınca iki etmez mi?

BETERİN BETERİ VAR

Hizmetçilerinden şikâyetçi iki bayan birbirlerine dert yanıyorlardı:

— Bir hizmetçim var, eli tencerede, gözü pencerede!

— Haline şükret kardeşim, benimkinin eli hiç tencereye değmez ya!

ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

SAYI: 59 **CİLT 5**

8 TEMMUZ 1959

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden :

CELÂL DEMİRAY

Hazırlayan :

OĞUZ ÖZDEŞ

Yayınlayan :

TÜRKİYE YAYINEVİ

Ankara Caddesi No. 36

İstanbul

Telefon : 22 37 14

Basıldığı yer :

TÜRKİYE BASIMEVİ

Klişe: Türkiye Klişe Atölyesi

Sayısı : 75 kuruş. Yıllık Abonesi (52 sayı) 39, altı aylığı 19,5 lira. Dış ülkelerdeki abonelerden 5 lira fazla ücret alınır.

İlânın santimi sekiz liradır.

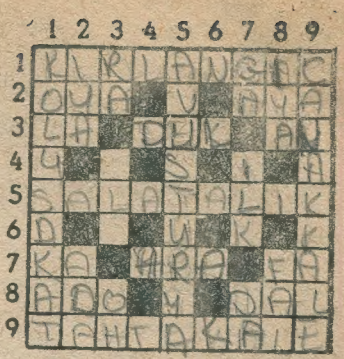

YUKARDAN AŞAĞI:

1 — Çolak. 2 — Tersinden okunursa bir yabani hayvan, deniz içinde tepe. 3 — Eski Mısırlıların bir tanrısı, kahraman, bir sevinme sesi. 5 — Avrupa memleketlerinden biri. 7 — Gaganın yarısı, birinci, ismin tersi. 8 — Tersinden okunursa bir orman hayvanı, geleceği anlamak için çalışma.

SOLDAN SAĞA:

1 — Bir göçmen kuş. 2 — Bir elişi, avuç içi. 3 — Bir nota, essiz kalmış, en kısa zaman. 5 — Hıyar. 7 — Tersinden okunursa beyaz, mesafe, bir nota. 8 — Tersinden okunursa bir ev bölmesi, ağacın kolu. 9 — İstanbul'da bir semt.

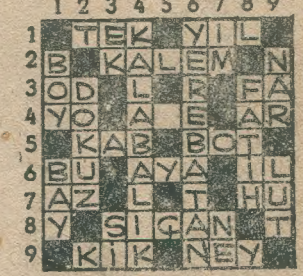

Geçen Haftaki Bulmacanın Halli

BİLGİNİZİ ÖLÇÜNÜZ'ÜN CEVABI

1 - Kadın harp çalıyor.
2 - Resimdeki hayvan gazaldır.
3 - Resimdeki hayvan kaplandır.

KARŞI SAYFADAKİ BİLİN BAKALIM'IN ÇÖZÜMÜ

Köylü pazardan 94 kuzu, 1 koç, 5 inek aldı.

94×50=4700 lira
1×300=300 lira
5×1000=5000 lira
Yekûn 10.000 lira

MERAKLI Bahisler

Hayvan ve bitkiler de bize benzerler mi?

Biz bazı şeylere üzülürüz, bazı şeylere seviniriz. Bazı şeyleri beğeniriz, bazı şeyleri beyenmeyiz. Bazı şeyleri severiz, veya sevmeyiz. Başka insanların bazılarından hoşlanırız, bazılarından hoşlanmayız. Acaba hayvanlar ve bitkiler de böyle midir? Hiç düşündünüz mü?

Bilginler hayvanlar üzerinde araştırmalar, yapmışlar, bazı hayvanların tıpkı bizim gibi, hoşlandıkları şey karşısında sevindikleri, hoşlanmadıkları şey karşısında üzüldüklerini görmüşlerdir. Bunu biz de kedilerde veya köpeklerde görmüşüzdür. Ya bitkilere ne dersiniz? Bilginlerin söylediklerine göre bitkiler de sevinirler, üzülürler, birbirlerini severler veya sevmezler... Onların da hisleri vardır. Yorulurlar, bayılırlar, ayılırlar bile. Onlar da bizim gibi canlı ve hisli yaratıklardır.

HÂRİKA ARAÇ

Bu hârika araçla ilk tecrübede

HER TALEBE RESİM YAPABİLİR.

Talebelere kitap kadar faideli, öğretici, eğlendiricidir. Bedelini gönderenlere postalanır. 25 Krş. Pul mukabili İzahlı BROŞÜR gönderilir.

SONERMAN OFİS
P. K. 616 ANKARA

2

YIKANIR MAVİ

Parker Quink

lekeleri çıkar!

ILIK SU VE SABUN, yıkanır mavi Parker Quink lekelerini, parmaklardan ve kumaşlardan kolaylıkla çıkarır. Lekeden kaçınıyorsanız yıkanır mavi, yazınızın sabit kalmasını istiyorsanız mavi-siyah Quink mürekkebini kullanınız.

SOLV-X ihtiva eden yegâne mürekkep

Yapraklar niçin yeşil renktedir?

Bu muğlak ameliyenin sebepleri konusunda âlimler bir türlü fikir birliğine varamamaktadırlar. Bilinen husus, yaprak hücrelerinde yeşil bir boya olan klorofilin depo olmuş bulunmasıdır. Bu boyanın hususiyeti, bitkiler için elzem gıda maddelerini (karbon asidi) havadan alarak üzüm şekeri husule getirmek ve bunu nişasta ve yumurta akı gibi organik terkiplere çevirmektir.

Nanenin terkibindeki mentolün serinletici tesiri neden ileri gelir?

Bu serinletici tesir hayal mahsulüdür. Mentol soğuğa karşı hassas noktaları tahrik ederek bir serinlmişlik tesiri derek bir serinlemişlik tesiri metre ile ölçüldüğü takdirde, herhangi bir suhunet düşüklüğünün husule gelmediği görülmektedir.

YAMAN İZCİ İLE KABASAKAL AMCA

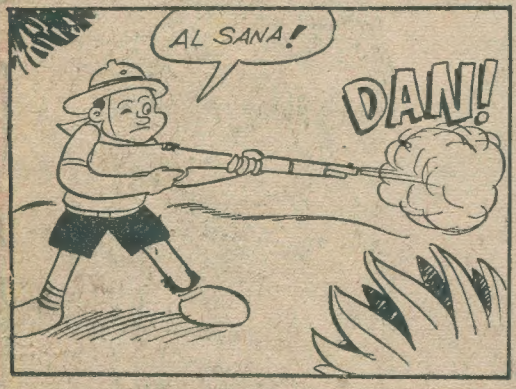

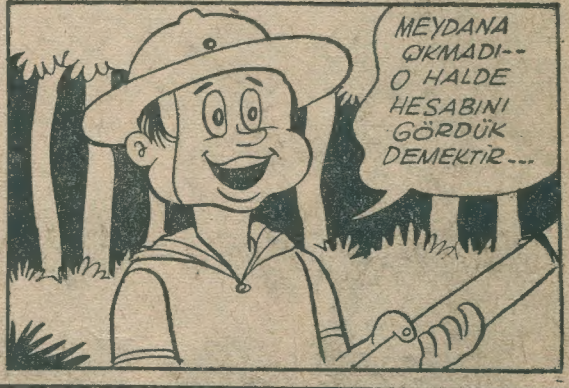

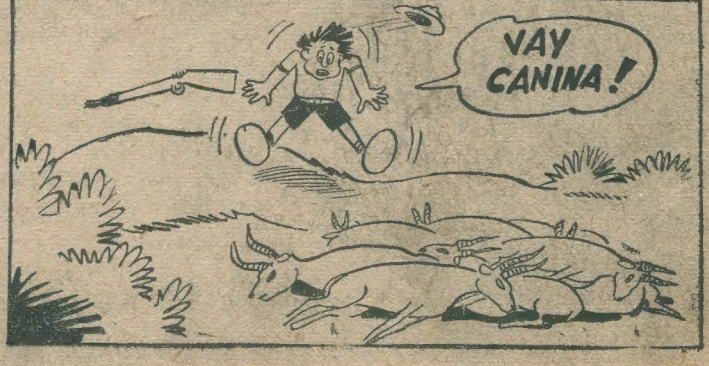

BU SAYIDA:

Mohaç Meydan Muharebesi

ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI